

Vatikanska medicinska komisija potrdi čudež

Popolna ozdravitev levkemije

Medicina glede na redkost nekaterih uspehov ozdravitev resnih bolezni trdi, da so te popolnoma nerazložljive. Vatikanska medicinska komisija nato takšne primere izpostavi najbolj temeljitim pregledom in občasno potrdi čudež. Tako tudi pri Anni O'Neill, štiriletni deklici, ki je bila sprejeta v bolnišnico v Baltimoru na veliko noč leta 1952 zaradi akutne limfoblastne levkemije.

Diagnoza je takrat veljala za smrtno obsodbo. Temu primerno so se obnašali tudi zdravniki, duhovniki in sorodniki. Otrok je prejel poslednje maziljenje, teta je že sešila pogrebno obleko. Glavna sestra iz reda usmiljenih sester je otroka vprašala, ali bi rad prišel v nebesa. Zgrožena mati je kategorično odvrnila, da ne, saj da je za to še prezgodaj. Starši so bili prepričani, da bo, ne glede na to, kako slaba je napoved, njun otrok preživel in imel normalno življenje. Želeli so narediti vse za to.

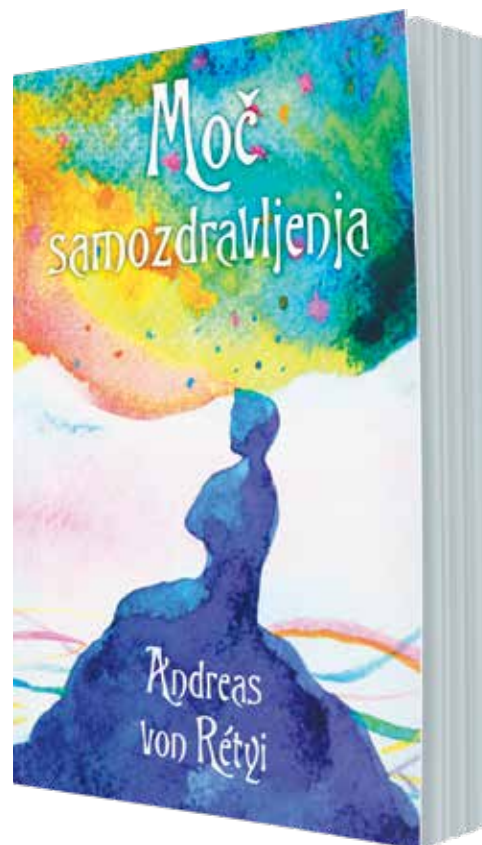
OBRED NA POKOPALIŠČU

Sledil je precej mračen obred. Starša sta umirajočega otroka odpeljala iz bolnišnice, ga posadila na zadnji sedež svojega kombija in odpeljala na pokopališče. Bil je zoprni, deževen dan, vendar staršev to ni odvrnilo od njunega čudnega načrta. Ann sta toplo zavila v odeje in jo odnesla iz avtomobila, da bi z njo obiskali zelo poseben grob. To je bilo končno počivališče matere Seton, ki je zaslužna tudi za čudežno ozdravitev sestre Gertrude.

Starša sta otroka položila na grob, okoli katerega so se zbrale nune. Za neudeležene obiskovalce pokopališča je to moral biti več kot čuden pogled. Ann se

Ko sta starša nekaj dni po obredu na pokopališču otroka pripeljala nazaj v bolnišnico, devet krvnih testov ni pokazalo niti najmanjše sledi o raku!

je pozneje spomnila, kako jo je zajela senčica strahu, ko je ležala tam, obdana z nunami.

Knjiga govori o načinih spodbujanja zdravilnih moči za ozdravitve, ki jih običajno ne bi nihče pričakoval: medicinske čudeže.

Zamisli o morebitni ozdravitvi dekletca z zdravilnimi močmi leta 1821 umrle Elizabeth Seton, ustanoviteljice reda, je dobila glavna sestra pediatričnega oddelka Mary Alice Fowler. Predlagala je devetnico, intenzivno molitev za otroka, ki se izvaja devet zaporednih dni. Poleg tega so na dekličino nočno srajco pritrdili košček blaga, ki je bil v stiku z umirajočo materjo Seton. Torej, tisto, kar se je tam zgodilo, je bilo precej mračno, čeprav versko motivirano in dobronamerno.

RAK IZGINIL

Nekaj dni po nenavadnem obisku pokopališča sta starša otroka pripeljala nazaj v bolnišnico na nadaljnje preglede. Pri tem se je razkril pravi čudež, saj devet krvnih testov ni pokazalo niti najmanjše sledi o raku! Dva tedna pozneje je bil otrok izpuščen iz bolnišnice in po dveh letih je Ann še naprej uživala v najboljšem zdravju. Takrat jo je obiskal »hudičev advokat«, kot so ga imenovali – vatikanski raziskovalec, ki je iskal dokaze o ozdravitvi, ki ne temelji na čudežu. Toda zadeva je ostala skrivnost.

Ann O'Neill je živela pretežno normalno življenje. Devet let po dogodkih jo je obiskala vatikanska komisija. Cerkev je vztrajala pri preizkusu kostnega mozga, ker se je lahko le tako potrdila ozdravitev. Boleč postopek je opravil dr. Sidney Farber, pionir učinkovitega zdravljenja levkemije s klasično medicino. Lahko je le potrdil, da je Ann zdrava.

Nedolgo zatem je papež Annino ozdravitev razglasil za čudež in kmalu je za svetnico razglasil tudi mater Seton.

Postala je prva svetnica, ki je bila rojena v ZDA.

Onkologi in hematologi, ki so bili seznanjeni s primerom, so navedli, da v svoji praksi še niso doživeli ničesar podobnega. Drugi zdravniki so omenili posebnost v zdravstveni zgodovini Anne O'Neill: tik preden je prišlo do popolne remisije levkemije, je deklica zbolela tudi za pljučnico in noricami. Samo po sebi to ni posebej terapevtsko koristno v primeru resnega rakavega obolenja.

NEUSPELA METODA

Dr. Milton Sacks, vodilni hematolog v bolnišnici univerze Maryland, je celo potrdil, da je imela Ann enega najhujših primerov noric, kar jih je srečal. Nekateri zdravniki so predvidevali, da je virus aktiviral imunski sistem dekletca do te mere, da je ta odziv premagal tudi levkemijo. Konec devetnajstega stoletja je newyorški zdravnik dr. William Coley imel podobno izkušnjo. Pri enem bolniku, nemškem priseljencu, je opazil, da je hitro rastoči sarkom na vratu izginil, potem ko je moški dobil resno okužbo kože. Coley je nato začel eksperimentirati in namerno okužil druge rakave bolnike z bakterijskim koktajlom – pozneje znanim kot Coleyjevi strupi. Toda kljub nekaterim uspehom je imela metoda tudi usodne posledice in se je izkazala za zelo nezanesljivo in tvegano. Tudi Coleyjevi nasledniki niso imeli trajnega uspeha, če sploh.

Celotna imunoterapija se je izkazala za problematično in bolj konec obrobni pojav pri raziskavah raka, čeprav lahko njenemu osnovnemu pristopu pripisemo bistveno vlogo pod pogojem, da uspemo z naravnimi metodami zdravljenja. Glede vpliva okužbe z noricami na ozdravitev raka pri Anni O'Neill sta že avtorja Caryle Hirshberg in Marc Ian Barasch v svojem standardnem delu o nepričakovanih ozdravitvah opozorila, da ni bilo nikoli opaziti trajnih remisij za-

Očitno je, da so sprožilci uspeha ozdravitev in samozdravljenja naravno dani in jih lahko relativno zlahka aktiviramo.

voljo tovrstnih okužb, vendar je bolnica ostala zdrava. Kasneje je v isti bolnišnici, kjer je prejela smrtonosno diagnozo, izgubila šestnajstletnega sina, postala babica, ki je živela večinoma normalno življenje z vzponi in padci, srečnimi trenutki in udarci usode. Nikoli ni izgubila svoje globoke vere, a ne želi biti živa relikvija s svojo nenavadno zgodbo.

Čeprav, kot rečeno, infekcijske okužbe nikoli niso povzročile trajne remisije, so norice za številne zdravnike najbolj verjetna razlaga za nekdanjo ozdravitev dekleta. V to je prepričan tudi Chi Van Dang, ki je od konca leta 2016 direktor inštituta za raziskave o raku Ludwig Institute for Cancer Research. To mednarodno neprofitno organizacijo je leta 1971 ustanovil ameriški ladjar in milijarder Daniel K. Ludwig. Tukaj okoli devetsto znanstvenikov v sedmih državah po svetu izvaja raziskave na podlagi uveljavljene doktrine o različnih vidikih raka in terapijah za raka.

KAJ SPROŽI OZDRAVITEV?

Še en velik financer se je zavzel predvsem za spodbujanje imunoterapije, Sean Parker, podjetnik iz vrst mladih spletnih milijarderjev. Ustanovil je inštitut za raziskave o vplivu imunoterapije na raka, Parker Institute for Cancer Immunotherapy, ponovno na podlagi uveljavljene doktrine. Toda kam vodijo tovrstne raziskave? Navkljub vložnim milijonom raziskave pogosto ne prinesejo koristi za obolele. V okviru raziskav razvijajo obremenilne terapije z grozljivimi stranskimi učinki, obetavni pristopi ne izpolnijo tega, kar obljublajo, medtem

ko se stroški zdravil proti raku strmo povečujejo. Upajmo, da bodo novejša raziskave razkrile več in bodo prinesle tisti čudež, ki ga ne želijo videti drugje, ko je očitno, da so sprožilci uspeha ozdravitev in samozdravljenja naravno dani in jih lahko relativno zlahka aktiviramo. Tukaj pa je zelo pomembno, da zadenemo v polno. Od individualnega terapevta je odvisno, če se čudež samozdravljenja ne začne samodejno.

Čudežne ozdravitve v verskem smislu so le en vidik, ko gre za nepričakovano ozdravitev. In zagotovo je treba nekaj čudežnih ozdravitev obravnavati previdno. Seveda je dovolj primerov nepopisno slabih čudežnih zdravilcev in povsem komercialno motiviranih obljub o odrešitvi, nastopov patetičnih in izumetničenih televizijskih pridigarjev, zlasti na ameriški televiziji. Čeprav predstavijo osebe, ki so očitno dejansko doživele nerazložljive ozdravitve, pa so mnoge njihove zgodbe iztržili v korist drugih in jih s pretiravanjem osmešili. Voditelji se včasih stilizirajo, da so zdravilci, z blaženim sijajem na obrazih v dokaj patološki ekstazi.

To je žalostno in ima malo skupnega z vero ali čudeži, toda na eni strani ne moremo skriti dejstva, da sta verska komponenta in neomajna vera resnično igrali pomembno vlogo pri mnogih nepričakovanih ozdravitvah. Po drugi strani pa je bilo tudi dokazano, da veliko ljudi kljub veri ni okrevalo. Zakaj, ne more nihče reči. Ne da bi se izgubili v interpretacijah, ki dejansko ne morejo biti predmet te knjige, je treba še pojasniti, ali obstajajo še druge kategorije nepričakovanih ozdravitev, in če, katere. Gotovo obstajajo nepričakovane ozdravitve, ki niso duhovne narave – nekateri bi me zdaj popravili: nezavedno duhovne narave. A o tem se mora vsak sam odločiti.

Iz knjige: Moč samozdravljenja, 19,90 € (Ara založba, Misteriji,si; 051/307 777).